

Phần 4

Chương 16 Tiết Lộ Thông Tin Mật

Ray chân đạp lên bài nhảy bật ra. Phía bên này tụi con trai cũng đi ra hết. Vào đúng vị trí cả đám thực hiện động tác một cách đồng đều, rồi còn đội hình thay đổi liên tục làm nó không rời mắt được. Phần trình diễn kết thúc tất cả mọi người vỗ tay nhiệt tình rồi cả đám đi về phía tụi con gái, L và Jackson chòng lẩy vai nó và lôi nó đi. Trên đường về nó hỏi.

- Bây giờ này là thế nào thế hả.

- Ha ha biết ngay là nó nhận ra tụi mình mà. L vừa nói vừa cười.

- Tới rồi tới rồi. Jackson đưa điện thoại lên trên điện thoại ghi Mark cùng hình cậu bạn lúc này Ray nhanh tay bắt máy và bật loa ngoài. Từ trong điện thoại vọng ra.

“Riết rồi không coi ai ra gì ha, ra tới đây cũng không gọi cho tớ, không biết máy người nghĩ gì nữa.”

- Trời, đấu giao hữu thế rồi cậu còn muốn gì nữa. Jackson trả lời.

“Thế mà gọi là đấu à, không được, phải cho cái hẹn lại.”

- Hẹn tới nay gặp ở club Bip Bip vậy, vừa lòng cậu chưa. Seven kê lại gần điện thoại là đáp.

“Ok, nhớ dẫn theo các bạn gái lúc này nha, nhìn xinh quá trời.”

- Mơ đi bạn trẻ. Ray nói rồi cúp máy, cả đám nhìn nhau cười.

- Các cậu quen nhau à. Iso hỏi.

- Ừa, bọn này quen nhau trong cuộc thi Kpop dance cover lần 2. Có vòng bọn tớ góp đội nên mới quen. Ray nói.

- Kpop dance cover cuộc thi tổ chức với quy mô cả nước hả. Các cậu được hạng mấy. Iso hỏi tiếp.

- Bọn này dành cúp bạc giải nhì. Đội Mark đứng thứ ba. Jackson tiếp lời Ray.

Tối hôm đó tụi nó “trốn trại” đi chơi đêm. Trong khi bọn con trai đang đi nhẹ nhàng để tránh phát hiện thì:

- Đứng lại. Định bỏ tụi này đi thật vậy sao. Nue đứng chống hông nói.

- Cậu muốn bị tóm cả đám mới vừa lòng hả. To mồm thế. Beat nhảy ngay vào bịt miệng Nue.

- Thế thì mọi người im lặng đi thôi. Mau lên. Nue vùng tay Beat vừa đi te te như thể đứng rồi, Kat sợ lại gây chuyện nên chạy theo ngay rồi cả bọn nổi bước cuối cùng là nó và Jackson. Jackson nhìn nó.

- Tớ là bị Nue nó kéo đi. Nó tự nhiên cúi mặt giải thích.

- Thì tớ có nói gì cậu đâu, thôi đi mau đi tới giờ đi tuần của thầy rồi đó. Jackson nhường cho nó đi trước rồi chạy theo sau.

Về đêm bên trong thành phố lên đèn rực rỡ là nó nhìn không ngớt, nó giờ nhìn như mấy đũa dưới quê mới lên. Cái gì cũng lạ với nó. Chợt cả đám dừng lại trước một cánh cửa lớn có cả hai chú áo đen đứng hai bên.

- Hey man. Là Mark, cậu tiến đến đập tay với tụi con trai.

- Wow... wow... Các cô gái đây rồi. Mark đến bắt tay từng người nhưng khi tới chỗ nó cậu bạn kê mặt sát lại rồi nhìn nó một hồi lâu rồi thảm thì trong miệng.

- Chà giống thiệt đấy chứ. Kiểu này Jason không yên rồi. Vì khoảng cách khá gần nên nó nghe được những gì cậu bạn nói.

- Giống? Giống gì vậy Mark? Nó hỏi lại. L và Jackson nghe được, L thì nắm áo, Jackson thì đẩy mặt, cả hai hợp sức kéo Mark xịch ra nó.

- Để tớ dẫn cậu đi đánh răng ha. Miệng hôi quá rồi đấy. L túm lấy cổ áo Mark rồi kéo đi thẳng vào trong cánh cửa lớn. Nue cũng khoác tay nó đi vào.

- Hey Mark. Bạn mới à. Anh làm bartender hỏi Mark, có vẻ họ quen thân. Rồi anh đi ra khỏi quầy dẫn tụi nó đến một chỗ rộng nhất ngồi chơi. Tụi nó ngồi lại một cục, Mark chạy lại ngồi cạnh nó. Cậu bạn hỏi chuyện.

- Hi. Cậu tên gì? Tớ tên Mark. Mark đưa tay ra.

- Chào cậu gọi tớ là Miu ná. Nó bắt lấy tay của Mark. Cậu bạn nhìn nó hồi lâu rồi nói:

- Đúng là giống thật. Xinh như thế này thì bảo sao Jackson nó không bối rối. Vừa dứt lời Jackson bước vào để vào trong ngồi lúc đi qua chỗ nó cậu bạn sẵn tay hất cho tay nó và Mark buông ra rồi lấy tay đẩy Mark ra xa nó.

- Này này. Tớ có nó gì đâu ná. Mark cười trêu Jackson.

- Thì tớ có nói cậu gì đâu, có tạt giạt mình à. Jackson ngồi xuống cạnh nó. Ngồi được mười lăm phút Nue kéo nó vào nhà vệ sinh để chỉnh lại nhan sắc. Lúc đi ra Nue va phải một cậu con trai to con và làm đổ nước lên áo anh ta lẫn áo Nue, cô bạn tỏ vẻ bức mình chỉ lo chùi áo.

- Này đui rồi hay sao mà đi va phải người khác thế. Còn không mau xin lỗi. Anh ta lớn tiếng với Nue.

- Thế con mắt anh đây mà không thấy mắt tôi, chỗ này đông thế chắc gì là tôi va anh mà không phải anh va tôi. Nue nó cũng không vừa.

- Ngang ngược à. Mà y tin là ta cho mà y mềm xương không con kia.
- Có ngon thì vào đây, để tôi coi anh đánh con gái như thế nào.
- Thôi đi Nue bỏ đi đừng làm lớn chuyện. Nó kéo Nue lại phía sau chột tên đó nắm lấy tay nó.
- Muốn chạy hả đầu có dễ cô phải xin lỗi tôi. Anh ta siết chặt tay, nó nhủu mà y vì đau anh ta kéo nó đi vừa quay lưng thì gặp ngay L đứng trước mặt. Anh chàng ấy bước sang trái L cũng bước sang trái, anh ta bước sang phải L cũng bước sang phải chặn lấy anh ta.
- Tránh ra nhóc con. Anh ta quát lên nhưng L vẫn không hề để ý.
- Đau quá, anh buông tay tôi ra mau. Nó cố dùng dằng để thoát nhưng không được. Nue thấy vậy liền nắm lấy nó rồi thẳng chân đạp cho anh ta một phát, anh ta ngã về phía trước lúc này L đã đứng nép sang một bên. Anh ta nằm bẹp xuống sàn rồi từ đâu đông người kéo đến. Một ông chú có vẻ hơi dữ cùng rất nhiều người đi đến đỡ anh ta dậy.
- Tụi bây ở đâu mà dám qua địa bàn này đánh em tao. Hết muốn sống rồi hả? Ông ta quát một phát, nhạc club tắt luôn, mọi người đổ về nhìn phía đó. Hai bên nhìn nhau rõ lâu rồi tiếng một người khác bước ra.
- Chuyện gì đây? Một ông anh cao ráo mặt vest rất chi là lịch sự.
- Anh hai. Mấy người này muốn gây sự với bọn em này còn đòi đánh nhau nữa hai ạ. Anh hai? Cửa Mark? Chủ quán? Nó tiếp tục bị bắt ngờ.

Chương 17

Cắm Trại “Trá Hình” Ý Nghĩa

- Sao nào, đây là chỗ tôi làm ăn các anh muốn sao?

Anh Mark lấy điện thoại ra bấm bấm gì đó rồi ngược lên lườm những người đó phát. Phía bên tên dữ tợn có vẻ nhường bước rồi kéo nhau bỏ đi. Anh Mark quay lại cười với tụi nó nói.

- Tiếp tục đi mấy đứa, hôm nay anh mời ha.

Anh vỗ vỗ vai Mark rồi đi vào. Khoảng gần mười một giờ cả đám mới chịu đi về, một phần vì sợ bị kiểm tra phòng nên buộc phải về. Tụi nhỏ đi được một đoạn thì bị một đám vây lại ép vào một cái hẻm to bên cạnh, là tụi hồi nãy.

- Nhìn tụi này lạ hoắc à. Chắc không phải dân mình. Cái tên bị tụi nó troll đi quanh tụi nó liếc mắt một vòng rồi phán.

- Quen không quen gì cũng xử hết cho tao. Dứt lời, đám đàn em hấn đứa thì thủ thế đứa nào cũng cầm cây ép tụi nó lại. Tụi Jackson bao quanh nhóm con gái.

- Ê bị thương là không được đâu đó, về thầy thấy là lớn chuyện á. Bây nghĩ cách gì đi. Ray nói thầm chỉ có tụi nó nghe.

- Còn nhớ vụ party ở trường không? Seven hỏi tụi nó.

- Nhớ gì cơ chứ? Nue hỏi lại vì bởi lẽ cô có biết gì về việc trốn tiết của tụi nó đâu.

- Jackson, Kat hai cậu xử bên đó đi bên đó có hai tên ốm yếu tụi mình dễ xử hơn. Chuẩn bị nha 1...

Nó nghe Seven đếm là biết phải làm gì rồi, nó nắm lấy tay Nue và Que, Iso cũng thế.

- 2... 3. Nghe dứt số 3, Jackson và Kat liền xông tới không chừa hai tên ấy còn tụi nó đâm đầu chạy. Tụi nó chạy mà không biết là chạy đi đâu vụt một phát đã ra đường lớn. Nó nhận ra con đường này vì lúc đi nó có thấy.

- Quẹo phải đi. Bên phải đó. Nó la lên cho những người chạy trước, cả đám rẽ phải rồi chạy thẳng xối tới chỗ tàu điện ngầm.

- Không thể chạy thế này mãi được, như vậy sẽ dắt họ tới chỗ mình ở mất.

Jackson nói xong liền quẹo trái vào một con hẻm nhỏ, cả đám quẹo theo. Cả đám núp sau một cái tủ do người khác bỏ đi, cả đám xếp một hàng dài sau tủ. Bọn hung dữ ấy chạy qua rồi cả bọn rón rén đi ngược về phía tàu điện ngầm rồi lên tàu đi về khu cắm trại. Về tới khu cắm trại ai về nhà nấy.

- Các cậu đi đâu mà giờ mới về vậy? Fat lập tức tra hỏi.

- Bọn này đi ra ngoài có chút chuyện đó mà. Ray nhào xuống sofa nằm dài.

- Miu áo cậu sao lại dính cái gì kia.

Nue uống ngụm nước rồi nói. Nó liền kéo áo lên xem một vết đỏ dính trên áo nó liền chạy vào phòng thay áo rồi mang ra giặt.

Sáng hôm sau tất cả được chuẩn bị cho ăn sáng.

- Jackson cậu lại đây xối được không?

Nó gọi cậu bạn lúc dọn thức ăn. Jackson cũng đi ra theo lời nó. Nó gặp Jackson liền kéo tay áo cậu lên xem đúng y như nó nghĩ, Jackson bị thương.

- Sao cậu bị thương mà không nói vậy. Nó xoay xoay cái tay để xem vết thương.

- Không có gì nghiêm trọng nên tớ cũng không định nói. Mà sao cậu biết vậy? Jackson kéo tay áo xuống vì sợ sẽ có người nhìn thấy thì rắc rối.

- Sáng tớ đi ngang qua nhà chung thấy áo cậu mặc hôm qua bị rách một đường, hôm qua áo tớ cũng bị dính xối máu nên tớ đoán thế, giờ thì chắc là cậu rồi.

- Tớ không sao đâu vào ăn sáng đi, đứng đây hồi gây chú ý lắm. Jackson đi vào bàn ngồi nó cũng đi theo sau.

Buổi trưa hôm đó.

- Giới thiệu với các em đây là cô Kim Joong, chủ vườn rau của khu này, hôm nay cô sẽ chỉ các em cách muối kim chi. Tập thể năm nhóm vỗ tay.

- Chào các con.

- Hôm nay cơm ăn sẽ do cô đây phụ trách. Còn về việc muối kim chi tất cả nguyên liệu các em phải tự mình tìm và đội nào làm việc tích cực nhất sẽ được ăn hoành tráng nhất. Trước hết một nhóm 20 người là quá đông, ta phải bốc thăm chia lại một nhóm mười người thôi.

Thầy lại đề ra ý kiến mà toàn thể học sinh ai cũng phản đối. Sau năm phút chia đội cuối cùng tụi nó cũng dính lấy nhau, đội nó gồm: Nó, Nue, Jackson, L, Kat, Ray, Beat, Seven, Que và Fat. Các nhóm di chuyển đến vườn bắp cải và bắt đầu thu hoạch.

- Wow bắp này to quá nè. Ray hú lên.

- Nhiều thế này ăn cả năm không hết đây.

Beat nhổ một bắp lên rồi nói. Nó cũng định ngồi xuống làm thì cô Kim lại hỏi nó.

- Nhóm con cử hai người đi làm tương nha, tập hợp ở kia sẽ có người hướng dẫn. Dì bảo nó.

- Ai đi làm tương không tớ cần hai người đi.

- Cậu đang rảnh nên đi luôn đi Miu. Que nói.

- Cậu không đi với tớ à Nue?

Nó hỏi ngược lại Nue nhưng cô mãi mê nhổ bắp cải với Kat không nghe được nó nói gì. Nó nghĩ lại thôi nên đi tới chỗ tập trung đi làm tương.

- Nhóm con đủ chưa, ta lên xe qua chỗ làm tương luôn. Bác trai gì đó hỏi nó.

- Dạ mình con đủ rồi bác ạ. Nó leo lên xe rồi ngồi vào chỗ, nó vừa ngồi xuống một lúc sau Jackson cũng lên xe ngồi cạnh nó.

- Ủa cậu? Nó mở to mắt ra nhìn Jackson.

Chương 18

Tình Bạn

- **C**ó phải cô bảo một nhóm hai người đi sao.

- Ừ nhưng lúc nãy tớ hỏi cậu không trả lời.

- Tớ đi rửa mặt đấy.

Sau nửa tiếng trên xe cuối cùng cũng tới nơi.

- Các cháu nghỉ ngơi xíu, bác đi sắp xếp công việc cho các cháu.

Bác ấy dặn dò. Nó kéo Jackson tới một vòi nước gần đó, vén tay áo cậu bạn lên rồi rửa sơ vết thương hôm qua rồi kiếm một chỗ ngồi sát trùng cho cậu bạn.

- Tớ biết cậu sẽ không đòi nào chịu băng nó lại đâu mà. Rồi nó khử trùng, thoa thuốc, băng lại cho cậu bạn.

- Ở đâu cậu có mấy cái này vậy?

- Trên xe ấy, lúc nãy tớ xin bác tài. Nó nhìn Jackson cười. Ánh mắt Jackson không rời nó giây nào kể từ lúc đó.

- Mấy đứa đeo bao tay vào theo bác ra vườn ớt ha. Bác ấy quay lại với đồng bao tay.

- Ủa không phải làm tương là phải dùng ớt khô mà, sao ta phải đi hái ớt tươi a. Iso bên nhóm đó hỏi.

- Đúng là ớt khô nhưng các con phải dùng ớt tươi để đổi ớt khô với chủ vườn rồi chủ vườn từ số ớt đổi được sẽ chỉ chúng ta làm tương.

- Sao cứ làm khó nhau thế nhỉ. Một bạn bên Kato nói. Nhưng rồi cũng ra vườn, mặt trời lên cao nắng gắt xuống, đang hái ớt thì một cái mũ chụp lên đầu nó.

- Đội vào đi, cậu dễ say nắng lắm đấy. Jackson lo lắng.

- Cảm ơn cậu. Nó ngẩng mặt lên cười tí mắt.

Hai đứa tích cực hái ớt được cả bao to. Được tầm khoảng hai tiếng nó đi đổi lấy ớt khô và đi xay để làm tương. Lúc ra về nó được cả hai hũ tương to đùng. Vì đường về xa hơn đường đi với lại đường khá dẫn nên hình như nó bị say xe. Nó cứ khó chịu trong người nên dựa đầu vào cửa sổ để nghỉ, cũng vì đường dẫn nên đầu nó cứ đập liên tục vào kính nhưng hình như nó khó chịu quá rồi nên không hề để ý gì luôn cứ mặc kệ cái đầu đập vào kính. Jackson thấy vậy liền lấy tay đỡ lấy đầu nó. Khúc queo của nó ngã ngay vào lòng Jackson, cậu bạn sững cứng người cũng không biết làm gì thêm ngoài việc đỡ nó như thế. Về đến nơi Jackson gọi nó dậy, bước xuống xe nó chạy ngay lại cái gốc cây gần đó để ới. Jackson cũng theo tới nhẹ tay vuốt vuốt lưng nó rồi móc cái khăn tay ra cho nó lau miệng.

- Cảm ơn cậu nhé. Khăn tay này tớ sẽ giặt và trả cậu sau.

Jackson gật đầu đồng ý. Khi nó về thì bắp cải cũng đã nhỏ và rửa xong chỉ cần ướp và mang ủ là xong. Nó ngồi một đồng trên ghế ngó xuống xem tụi bạn nó làm vì nó say xe còn mệt nên không ai chịu cho nó làm tiếp.

- Cậu đó say xe sao không nói để cử người khác đi. Sao cứ thích hành hạ bản thân ấy nhỉ. Que phàn nàn. Nó thì chỉ biết cười trừ.

- Được rồi, bây giờ mỗi đội đào một cái hố rồi bỏ hũ này xuống ử sáng mai ta sẽ lấy nó lên. Các con nhớ cắm cờ hiệu để biết kim chi của mình ở đâu nha. Cô Kim dặn dò các nhóm. Hoàn thành xong công việc, các nhóm giải tán về nhà riêng để tắm rửa ăn uống. Khoảng 6 giờ loa thông báo vang lên.

“Mời các em có tên sau lên nhà quản lí ngay lập tức. Kat, Ray, Miu, Nue, Que nhà số ba, L, Jackson, Beat nhà số sáu, Seven nhà số năm. Các em có tên lập tức di chuyển lên nhà quản lí ngay lập tức...”

Nó nghe được thông báo cùng với cả đám đi lên chỗ thầy ngay. Sau năm phút cả đám tập hợp đầy đủ.

- Hôm qua các em dám tự ý lên thành phố chơi mà không có sự cho phép của thầy phải không. Đã vậy còn buổi tối nữa. Cả đám biết đã bị phát hiện nên đã im lặng không nói gì.

- Các em cũng gan thật đi mà không mang vòng định vị. Lỡ các em có chuyện gì thì tính sao hả. Lần này tôi phạt cảnh cáo, các em đi chẻ hết đồng củi của ba ngày cho tôi, không bàn cãi gì thêm.

Thầy ra quyết định, cả đám không nói gì thêm chỉ biết đi ra ngoài chịu phạt. Con gái thì mang củi ra, con trai chẻ. Miệt mài tới chín giờ ba mươi cả đám mới xong, rồi cả đám ngồi xuống nghỉ xung quanh đồng lửa nó và Nue mới nhóm.

- Sẵn ngồi nghỉ hay mình chơi game gì đi. Nue cho ý kiến.

- Như trong mấy bộ phim tình cảm, mình chơi trò nói thật đi. Ray vừa nói vừa cười.

- Cũng được đó, triển khai luôn đi. Để tớ làm trước cho. Seven xung phong.

- À... Kat đi. Cậu biết yêu từ hồi mấy tuổi? Seven lăn ra cười mặc cho Kat đang ngơ người.

- Tớ á. Tớ biết yêu lâu rồi, từ cái khoảnh khắc mẹ tớ đẻ tớ ra đấy. Yêu mẹ nè, yêu bản thân nữa và yêu cả cậu nữa. Kat nhảy vào Seven ôm chầm lấy cậu bạn. Rồi cả đám phá ra cười. Cậu bạn nói tránh thế vì không muốn mọi người biết cậu đối với Nue là tình đầu.

- Thế còn Beat! Đến khi nào cậu mới cho mẹ cậu một niềm tin rằng mình có con dâu đây. Kat nói tiếp hỏi.

- Ché là ché sắp yêu rồi, mấy đứa cứ chống mắt lên xem đi nhé. Beat làm điệu bộ nữ tính. Cả đám chỉ biết ôm bụng mà cười.

Chương 19

- **N**è nè không giỡn nữa nha. Từ giờ ai bị tình nghi nói dối sẽ bị tét đít. Que ra luật. Beat tiếp tục trò chơi.

- Người kín tiếng nhất. Hãy cho mọi người biết cậu phải lòng tình đầu của mình như thế nào? Cô gái nào mà có ma lực khủng khiếp có thể hút hồn nam thần nhà ta. Beat quay sang ôm lấy Jackson tay giả làm mic hỏi. Jackson chỉ biết cười rồi cũng chịu trả lời.

- Tình đầu hả, cũng lâu rồi hồi cấp một cơ. Tớ gặp cậu ấy ở công viên khu phố. Hồi đó cậu ấy dễ thương lắm tóc dài và mượt. Tớ đổ cậu ấy bởi nụ cười ấy. Nói tới đây Jackson nhìn nó. Nó thì ôm hai chân chăm chú nghe kể.

- Rồi sao nữa cậu có tỏ tình gì không? Beat tò mò nên hỏi Jackson.

- Không, tớ không có nói. Ngày mà tớ định nói ra thì cậu ấy đã đi xa mất rồi, không nói một lời dù chỉ tạm biệt. Thứ duy nhất cậu ấy để lại cho tớ là câu nói trước đó “thích thật, tớ thích chơi với cậu ấy, mai ta lại gặp nhau nha” rồi ngày mai ấy tớ không biết là khi nào. Jackson mặt có vẻ rất chi thành thật.

- Nghe có vẻ buồn quá ha. Tình đơn phương luôn khổ vậy mà. Que như chuyên gia nhận xét.

- Miu! Còn cậu thì sao? Jackson nhìn nó rồi hỏi thẳng nó.

- Tớ á. Tớ không nhớ nữa. Nếu nói là 5 năm trở lại đây thì tớ nhớ là chẳng có yêu ai ngoài ba mẹ hết. Nói cười nhẹ như che giấu cái gì đó.

- Đúng rồi, Miu nó bị tai nạn bị mất một phần trí nhớ ấy. Nó nhớ ra được tớ là cả một kỉ tích ấy. Nue bốc cái bánh bỏ miệng.

- Nue. Nó giật áo Nue kiểu như cô bạn đã nói điều gì đó không nên.

- Tai nạn? L tròn mắt hỏi.

- Ừ, bị tai nạn giao thông ấy, tổn thương não mất một phần kí ức. Nue dứt bánh cho Kat.

- Ừ hứm! Thầy nhớ là thầy phạt các em chứ có phải cho các em đốt lửa trại hay gì đâu ha. Thầy quản sinh xuất hiện sau lưng Ray làm cả đám giật cả mình. Cả đám giải tán về nhà chung.

Sáng hôm sau ra bãi ủ kim chi để đào lên để ăn.

- Deabak! Ngon lắm luôn ấy. Ray ăn thử rồi tán thưởng.

- Nhưng không phải nhiều đây là quá nhiều sao. Fat bốc bỏ miệng nhai xong nói.

- Không nhiều đâu, ta sẽ trích một phần ba lại để các nhóm dùng, phần còn lại mang ra chợ bán, lấy tiền bán kim chi mua đồ ăn cho bữa tối. À mà thầy nói luôn tối nay các nhóm nhỏ sẽ tự nấu ăn rồi mang ra chấm điếm và ăn chung. Nhóm nào không mang ra được món ăn thì sẽ không được dùng bữa tối. Hôm nay là thầy bên Kato quản lí tụi nó.

Sau đó tụi nó di chuyển qua chỗ tàu điện ngầm để vào thành phố. Nhóm nó và hai nhóm khác chịu trách nhiệm sạp mười bảy, ba nhóm mười lăm cặp mắt

chỉ biết đứng nhìn mà chẳng biết làm gì thêm, chợt một cô sạp kế bên cho ý kiến.

- Bán mà mấy đứa đứng một cục vậy đông quá người ta sợ người ta không mua đâu. Cô bán hàng kế bên thấy vậy lên tiếng.

- Dạ? Vậy phải làm sao giờ cô. Beat dùng cái vẻ đáng yêu chết người của mình đi dụ dỗ cô chỉ cách buôn bán. Hai người nói chuyện rồi Beat phóng xuống dưới sạp hô to.

- Kim chi mới ra lò đây ạ. Mọi người ghé ăn thử ngon thì mua thêm đi ạ. Nhờ Beat hô vậy có vài cô vào thử rồi mua nhưng về sau vẫn không có tác dụng, chợt:

- Chào anh, anh cho em hỏi anh phải là L của đội bóng rổ Ka Jong không ạ. Một cô bé cầm một trái bóng rổ đến hỏi L.

- Đúng rồi em, thật vui vì em biết anh, có chuyện gì hỏi em. Cậu bạn cúi xuống ân cần hỏi cô bé.

- Em hâm mộ anh lắm ấy. Không biết anh có thể cho em xin chữ kí không ạ. Em sẽ mua ủng hộ ạ. Cô bé đưa trái bóng ra rồi cười kiêu không ai nở từ chối.

- Được chứ, dù em không mua anh vẫn sẽ kí tặng mà cô bé.

L cầm lấy trái bóng và tìm cây bút lông trong balo. Kí rồi cậu còn chụp hình chung với cô bé. Chợt phía sau có thêm vài người nữa nhưng nhìn trạc tuổi tụi nó, họ cũng như cô bé cũng muốn “mua kim chi”. Sau một hồi tích cực kí và chụp tụi nó cũng bán xong.

- Tối nay hoành tráng rồi mua gì đây. Que đêm tiền và nói.

- Ai nấu ăn cho người đó quyết định. Kat nói.

- Tớ muốn ăn thịt cơ bữa giờ chả được ăn, Miu ơi ăn thịt nha. Ray nhõng nhẽo như một cậu bé vì cậu biết nó biết nấu ăn.

- Ok vậy đi mua thịt. Nó nhịn không nổi Ray.

Chương 20

Tỏa Sáng Lần Nữa

- **N**hung xung quanh đây tớ chẳng thấy quầy thịt nào hết. Jackson quan sát rồi nói.

- Cô ơi cho cháu hỏi quầy thịt ở đâu ạ. Jackson quay sang hỏi cô bán rau bên cạnh.

- Ở đây là chợ hải sản làm gì có thịt cháu. Cô bán rau cười tụi nó.

- Dạ cháu cảm ơn.

- Nếu muốn mua thì phải qua khu D ấy.

- Lên tàu đi đến trạm số 7 là được. Cô bán hàng chỉ tụi nó. Cả đám cúi chào cảm ơn rồi di chuyển ra ga tàu, cả đám ngồi đợi mua vé còn nó thì gọi báo thầy vì phải di chuyển sang chỗ khác. Cả đám ngồi tụ một cục thì từ phía sau một cậu nhóc chạy tới núp ngay sau lưng nó có vẻ sợ hãi.

- Chị ơi giúp em với, bọn họ muốn lấy tiền mua thuốc của mẹ em. Cậu bé nín lấy áo nó vừa dứt lời thì một tên du côn cũng rượt tới.

- Thằng kia về mau mày hết muốn sống rồi hả. Một người trong đó lớn tiếng.

- Em xin anh đấy, để em mua thuốc cho mẹ đi.

- Chuyện gì vậy Miu. Jackson chạy lại chỗ nó hỏi chuyện.

- Chuyện nhà tôi không cần các người lo, đi về mau.

Tên đó kéo tay cậu nhóc thật mạnh rồi bỏ đi lúc nó còn đang hoang mang, nó đi đến chỗ các thành viên còn lại đưa vé tàu cho họ rồi cả đám lên tàu xuống ga số 7. Lúc ngồi trên tàu nó muốn đếm tiền lại xem được bao nhiêu để ra chợ biết mà mua nhưng khi xoay balo lại thì nó thấy ngăn kéo ngoài bị mở toang.

- Que lúc nãy cậu cho tiền vào ngăn nào vậy? Nó hỏi lại Que.

- Cái ngăn này... Ừa tớ nhớ là có khóa lại mà, còn gài chốt an toàn lên phía trên nữa. Que bất ngờ trước ngăn túi bị mở toang và cái khóa bị hư.

- Không ổn rồi, ta bị trộm tiền rồi. Chắc là thằng bé lúc nãy. Jackson nói có vẻ rất chắc chắn.

- Chết rồi, bữa tối của tụi mình, vậy ta còn xuống ga số 7 làm gì nữa. Seven có vẻ gì giận dữ vì số tiền công sức đó.

- Thôi đi, chuyện đã đành không lẽ giờ cậu trách Miu, cậu ấy cũng có biết gì đâu. Xuống tàu rồi ta tìm cách. Còn không được nữa bọn tớ tình nguyện đi xin các nhóm khác đồ cho cậu ăn. L nói móc Seven.

- Thôi đi, giờ lục đục nội bộ có mà tối nhin đói, cả đám xuống tàu đi tính tiếp. Jackson can thiệp. Cả đám xuống tàu đi vào trong thành phố đó. Cả đám đi vòng thành phố xem sao chợt nó lại thấy một nhóm underground.

- Ê, tớ biết làm sao có bữa tối rồi.

Ray nhìn đăm chiêu vào nhóm dancer đó. Chợt Ray móc điện thoại ra gọi cho Mark nói chuyện gì đó. Cảm đám đưa ngời bệt xuống đất đưa đứng dựa vào tường đợi một cái gì đó. Từ phía xa nó thấy Mark trên một con xe đạp chạy tới thẳng trước mặt nó. Ở phía sau một chiếc xe chở những cái loa lớn tới.

- Sao tự nhiên hôm nay ngứa nghề vậy mấy cha. Mark nhún nhún trên con xe đạp nói.

- Không có gì là tự nhiên cả. Tớ hỏi cậu một câu. Ở đây underground có được phổ biến không? Beat hỏi.

- Có chứ, cứ mỗi cuối tháng là có tổ chức thi mà. Mark vẫn nhún và vẫn nói.
- Ok let's dance. Ray hô to rồi chạy lên những chiếc loa. Nó ngỡ người không biết chuyện gì đang xảy ra. Chợt L đội lên đầu nó một cái nón.
- Giữ đi đến lúc cần thì xài, đứng gần chiếc xe đó để khỏi bị chen lấn, cả Que và Nue nữa.

L đẩy nó về phía chiếc xe rồi 2 đứa kia theo sau. Một bạn nữ bước lên rồi chỉnh nhạc và loa cô bạn nhìn thấy ba chúng nó.

- Này các cậu có muốn lên đây nhìn cho dễ không, trên này cao này, đứng đó khuất chiếc xe rồi thì thấy gì nữa. Cô bạn chìa tay xuống kéo tụi nó lên, đứng là đứng trên xe là dễ quan sát nhất.

- Cậu là DJ à. Que hỏi rồi đưa điện thoại lên chụp ảnh cả 4 đứa.

- Ủ đúng rồi. Tớ bị mĩ nam kia dụ dỗ về làm nhạc cho team hấn luôn. Tên đó lúc tán tỉnh tớ dẻo miệng lắm.

Cô bạn nhìn về phía Mark cười tươi. Thế là đủ hiểu, cô bạn chỉnh chỉnh một hồi loa bắt đầu lên nhạc. Bọn con trai dạo một vòng tròn lồi kéo mọi người xung quanh vào nhảy theo nhạc, chưa đầy 5 phút mọi người đã vây kín. Cả đám phía dưới khi nghe nhạc chuyển lập tức vào đội hình sau mấy phút nhảy tự do cùng khán giả ban nãy. Chợt Mark cầm mic lên nói.

- Chào cả nhà. Mọi người ơi hôm nay Mark tổ chức sân chơi không đúng ngày này với lí do là mong mọi quyen góp cho đám bạn Mark chút sức vì tụi nó vừa bị cướp ở khu ga tàu điện ngầm. Mọi người xem thấy hay thấy vui không muốn quyen tiền thì cũng không sao đâu ạ.